

saafremt Trafikken faaer nogen betydeligere Ud-
vikling, at da den fornødne Hyppighed og Sik-
kerhed af Togene kan tilveiebringes med samme
Lethed paa en Bane over Ringsted til Njøben-
havn, som hvis Banen udmunder i Njøbenhavn
eller i denne Byes Nærhed. Men hvad der
her dog ligger os sært paa Hjerte, er Hensynet
til den locale Trafik, de locale Interesser.
For den Deel af Sjælland, der ligger Syd for
en Linie Næstved-Bræsto, vil det være ligegyl-
digt, om man vælger den vestlige eller østlige
Linie; men et Blik paa Kortet vil let over-
bevise Enhver om, at dette ingenlunde er Til-
fældet, saasnart man kommer ud over denne
Linie. Ringstedbanen udelukker nemlig en meget
stor og frugtbar Deel af Sjælland, nemlig
Faxe, Stevns og Bjeverskov Herred samt Njøge
og Omegn fra enhver Jernbaneforbindelse med
Njøbenhavn. Vælges derimod Østbanen, vil
der ikke være nogen større Deel af det sydlige
og østlige Sjælland, der ikke vil kunne komme
til at nyde Godt af Jernbanen. Denne Betragt-
ning er for os afgjørende. Herimod er anført,
at den vestlige Linie dog havde det Fortrin, at
den satte Kolland-Falster i en lettere Forbin-
delse med Korsør og altsaa med Thyen og Syl-
land. Dette er vel sandt; men man maa dog
lægge Mærke til, at det, det kommer an paa, er
Forbindelsen med Njøbenhavn og Forbindelsen
med Ulandet, at hiin Forbindelse med Sylland
— Thyen i Sammenligning hermed er af over-
ordentlig ringe Betydning, og at er først den
østlige Linie anlagt, da vil det manglende Stykke,
en Forbindelseshane fra Næstved eller et lig-
nende Punkt til Ringsted eller maastee hellere
Slagelse, ikke længe lade vente paa sig, om der
virkelig skulde vise sig Trang dertil. Vi vide
vel, at der ogsaa er ubtalt, at Østsjællands In-
teresser kunde varetages ved at lade Banen
mellem Ringsted og Næstved slaae en østlig Bue.
En saadan Buebane er nu for det Første uhel-
dig, da den utilbørlig forlænger Veien for den
gjennemgaaende Trafik. Men den er tillige i al-
lerhøieste Grad præjudicerende for Østsjællands
Interesser, den er en virkelig Uretfærdighed.
Der er vel en ringe Stump af denne Deel af
Landet, der vil have nogen Nytte og Fornøielse
af en saadan Bane; men den langt større Deel
af Østsjælland vil derved forhindres, ikke alene

nu i Diebliffet, men for al Fremtid fra at
opnaae en Jernbaneforbindelse med Hovedstaden.
Vor anden Paastand er da den: Sydbanen
bør tillige være en Østbane, ikke udgaaende
fra noget vestligere Punkt end Taastrup; og
skulde være herhen sigtende Forslag blive for-
kastede, da maae vi paa det Indstændigste an-
befale Vedtagelsen af vore subsidiaire Forslag,
hvorved Spørgsmaalets heldige Løsning dog
ikke for bestandig umuliggjøres.

Hvad dernæst Spørgsmaalet om Banens
Anlæg (af hvem og hvorledes) angaaer, da troe
vi, at Loven bør indeholde saadanne Bestem-
melser, at en virkelig Concurrence bliver mu-
lig. Vi foreslaae derfor, hvis det sjællandske
Jernbaneselskab søger og faaer Concession paa
den af os foreslaaede Bane, da at give
4 pCt. Rentegaranti for hele Anlægs capi-
talen, og at bemyndige Regjeringen til at
forlænge det Tidsrum, i hvilket Statens
Opsigelsesret ikke kan udøves (jvfr. § 6 i
Lov af 27de Februar 1852), med 10 Aar. Det
er vor Overbeviisning, at Staten ingen Risiko
løber igjennem Rentegarantien, og vi troe det
billigt, at Selskabet faaer en længere Frist,
inden det kan udløses, naar det erklærer sig
villigt til at overtage saa betydelige Banen-
anlæg, som de her omhandlede. For Lyde-
ligheds Skyld bemærkes, at vi naturligviis ikke
kunne tiltræde Forslag om at give en saadan For-
længelse, forsaavidt der bliver Tale om at
give Concession til andre Baneanlæg end de
af os foreslaaede. Hvis Concession meddeles
Andre, da er det vort Forslag, at der gives
Statsgaranti for indtil det Halve af den be-
viislig anvendte Anlægs capital, samt uden Be-
derlag at overlade den nedlagte Banestrækning
fra Njøbenhavn til Vigerslev. Heller ikke her-
ved kan det med nogen Grund paastaaes, at
Staten skulde komme til at løbe nogen Risiko.
Man maa jo nemlig lægge Mærke til, at det
ikke er for den nominelle Actiecapital, men for
den beviislig brugte Anlægs capital, Garantien
skal gives; og at Banen ikke skulde kunne for-
rente mindst Halvdelen af Anlægs capitalen, er
saa lidet sandsynligt, at vi ikke kunne ansee
Frygt i denne Henseende for begrundet. -- Vi
have endnu ikke opgivet ethvert Haab om at
see det krønkelfte Project eller et lignende vir-